अथ सुग्रीवसंदेशकथनव्याजेन सामदंडान्यतरविषयत्वनिश्चयाय न्यायानुसारी नवेति जिज्ञासति॥तमित्यादि॥१॥भ्राता हरीशइतिस्नेहप्रकाशिका लोकोक्तिः॥कुशलमब्र वीदप्राक्षीदित्यर्थः ॥२॥ क्षमं सुखसंपादकं ॥ ३॥ अथ संदेशंवक्तुमुपोद्घातोराजेति पितेव बंधुः रक्षकइत्यर्थः ॥४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ भ्रष्टामृताऽपहृतावेतिविशिष्य नज्ञातमि

तंसमीक्ष्यमहासत्वंसत्ववान्हरिसत्तमः॥वाक्यमर्थवदव्यग्रस्तमुवाचदशाननं॥१॥अहंसुग्रीवसंदेशादिहप्राप्तस्तवांतिके॥राक्षसेश हरीशस्त्वांभ्रातांकुशलमब्रवीत्॥ २॥भ्रातुःशृणुसमादेशंसुग्रीवस्यमहात्मनः॥ धर्मार्थसहितंवाक्यमिहचामुत्रचक्षमं॥३॥राजा दशरथोनामरथकुंजरवाजिमान्॥ पितेवबंधुर्लोकस्यसुरेश्वरसमद्युतिः॥ ४ ॥ ज्येष्ठस्तस्यमहाबाहुःपुत्रःप्रियतरःप्रभुः ॥ पितुर्निदे शान्निष्क्रांतःप्रविष्टोदंडकाननं॥ ५॥लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयासहभार्यया॥ रामोनाममहातेजाधर्म्यंपंथानमाश्रितः॥ ६॥तस्य भार्याजनस्थानेभ्रष्टासीतेतिविश्रुता॥वैदेहस्यसुताराज्ञोजनकस्यमहात्मनः॥ ७॥ मार्गमाणस्तुतांदेवींराजपुत्रःसहानुजः॥ऋष्य मूकमनुप्राप्तःसुग्रीवेणचसंगतः॥८॥तस्यतेनप्रतिज्ञातंसीतायाःपरिमार्गणं॥सुग्रीवस्यापिरामेणहरिराज्यंनिवेदितुं॥९॥ततस्तेन मृधेहत्वाराजपुत्रेणवालिनं॥सुग्रीवःस्थापितोराज्येहर्यृक्षाणांगणेश्वरः॥१०॥त्वयाविज्ञातपूर्वश्चवालीवानरपुंगवः॥सतेननिहतः संख्येशरेणैकेनवानरः॥ ११ ॥ससीतामार्गणेव्यग्रःसुग्रीवःसत्यसंगरः॥हरीन्संप्रेषयामासदिशःसर्वाहरीश्वरः॥ १२॥तांहरीणां सहस्राणिशतानिनियुतानिच॥दिक्षुसर्वासुमार्गंतेत्वधश्चोपरिचांबरे॥१३॥वैनतेयसमाःकेचित्केचित्तत्रानिलोपमाः॥असंगग तयःशीघ्राहरिवीरामहाबलाः ॥ १४ ॥ अहंतुहनुमान्नाममारुतस्यौरसःसुतः ॥ सीतायास्तुकृतेतूर्णंशतयोजनमायतं॥ १५ ॥

त्यर्थः ॥७॥ तां मार्गमाणः सरामः ऋष्यमूकं प्राप्तः सुग्रीवेणच संगतश्च ॥ अनेनैव ज्ञायते नेदंसुग्रीवसंदेशवाक्यं तदाहि मया चैव सुसंगतइत्येववदेत्॥ ८॥ निवेदितुं प्रतिज्ञा तमित्यनुकर्षः ॥ ९ ॥१०॥ त्वया विज्ञातपूर्वोवालीति रावणंप्रति मर्मोक्तिः ॥ तेन रामबलातिशयबोधनं ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥